

Publicerad 2013-12-09 15:24 av Peter Olausson

Klyver ved

Klyver veden
som bär på elden
till vinterhuset

känner doften
av skog som lever
fast allt är fruset

fyller famnen
och minns en dunge
med gröna lindar

minns ett solblänk
igenom bladvalv
minns sjö och vindar

Vintern rår nu
och vit är dungen
och kall är dagen

yxan biter
och brasan brinner
av ved från hagen

fyller famnen
igen och åter
och minns en kvinna:

starkast är den eld
som lyckas
ständigt brinna

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Peter Olausson med Poeter.se id #35290 innehar upphovsrätten